

Mål C-375/23 [Meislev]¹**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

13 juni 2023

Domstol som begär förhandsavgörande:

Højesteret (Danmark)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

6 juni 2023

Klagande:

EN

Motpart:

Udlændingenævnet

Bakgrund till tvisten i det nationella målet

Twisten i det nationella målet avser huruvida ett avslag på en ansökan om tidsobegränsat uppehållstillstånd, som Udlændingenævnet (överklagandenämnden för utlänningsärenden) meddelade klaganden den 18 juli 2018 är förenligt med standstill-klausulen i artikel 13 i beslut nr 1/80. Parterna är eniga om att EN vid tidpunkten för beslutet att avslå ansökan om tidsobegränsat uppehållstillstånd var turkisk arbetstagare med laglig vistelse i Danmark och att EN därför hade självständiga rättigheter enligt standstill-klausulen

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Højesteret (Högsta domstolen) har med stöd av artikel 267 FEUF beslutat att begära ett förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol angående tolkningen av standstill-klausulen i artikel 13 i beslut nr 1/80.

¹ Det namn som används i förevarande mål är ett påhittat namn. Det motsvarar inte namnet på någon part i målet.

Den första fråga som uppkommer i målet är om en skärpning av villkoren för att en turkisk arbetstagare ska få ett tidsobegränsat uppehållstillstånd i en medlemsstat utgör en ny restriktion som omfattas av standstill-klausulen i artikel 13 i beslut nr 1/80. Om denna fråga besvaras jakande, uppkommer frågan huruvida de strängare villkoren avseende längden på den period under vilken arbetstagaren tidigare lagligen har vistats och arbetat i medlemsstaten (det vill säga de strängare tidsvillkoren) kan anses vara motiverade av tvingande hänsyn av allmänintresse och om de är proportionerliga, det vill säga huruvida de är ägnade att säkerställa att det eftersträvade målet uppnås och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

1. Omfattas nationella bestämmelser i vilka det föreskrivs villkor för att erhålla ett tidsobegränsat uppehållstillstånd i en medlemsstat av standstill-klausulen i artikel 13 i beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen, antaget av det associeringsråd som inrättats genom avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, undertecknat i Ankara den 12 september 1963 av Republiken Turkiet å ena sidan och av medlemsstaterna i EEG och gemenskapen å andra sidan, vilket på gemenskapens vägnar ingicks, godkändes och bekräftades genom rådets beslut 64/732/EEG av den 23 december 1963?
2. Om så är fallet, kan en skärpning av de tidsmässiga villkoren för att erhålla ett tidsobegränsat uppehållstillstånd i en medlemsstat (dvs. en skärpning av minimikraven för hur länge en utlänning tidigare ska ha varit bosatt och arbetat i medlemsstaten) i så fall anses vara ägnade att främja en lyckad integration av tredjelandsmedborgare?

Anförd unionsrätt

Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, artikel 45.3 d

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG: artiklarna 16 och 28.

Beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om utveckling av associeringen, antaget av det associeringsråd som inrättats genom avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, undertecknat i Ankara den 12 september 1963 av Republiken Turkiet, å ena sidan, och medlemsstaterna i EEG och gemenskapen, å andra sidan (beslut nr 1/80) (EGT); artiklarna 6 och 13

Rådets beslut 64/732/EEG av den 23 december 1963 om ingående av avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet (EGT L 217, 1964, s. 3685).

EU-domstolens domar:

Dom av den 22 december 2022, mål C-279/21, X, (EU:C:2022:1019), punkterna 30-46

Dom av den 10 juli 2019, mål C-89/18, A, C-89/18, (EU:C:2019:580), punkterna 31–34, 39, 40 och 45–47.

Dom av den 9 december 2010, förenade målen C-300/09 och C-301/09, Toprak och Oguz, (EU:C:2010:756), punkt 44

Dom av den 6 juni 1995, mål C-434/93, Bozkurt, (EU:C:1995:168), punkterna 19-20 och 40.

Dom av den 8 december 2011, mål C-371/08, Ziebell, (EU:C:2011:809), punkterna 66 och 68-69.

Dom av den 7 oktober 2010, mål C-162/09, Lassal (EU:C:2010:592), punkterna 32 och 37

Dom av den 10 juli 2014, mål C-138/13, Dogan (EU:C:2014:2066), punkterna 38-39.

Dom av den 12 april 2016, mål C-561/14, Genc, (EU:C:2016:247), punkterna 51-52, 56 och 66-67

Dom av den 29 mars 2017, mål C-652/15, Tekdemir, (EU:C:2017:239), punkt 53.

Dom av den 7 augusti 2018, mål C-123/17, Yön, (EU:C:2018:632), punkt 72

Dom av den 2 september 2021, mål C-379/20, B, (EU:C:2021:660), punkterna 19-35

Dom av den 16 januari 2014, mål C-378/12, Onuekwere, (EU:C:2014:13), punkterna 24 och 25.

Europadomstolens rättspraxis

Dom av den 23 juni 2008, mål 1639/03, Maslov mot Österrike

Anförda nationella bestämmelser

De villkor för att erhålla ett tidsbegränsat uppehållstillstånd som gällde den 1 december 1980, då standstill- klausulen i artikel 13 i beslut nr 1/80 trädde i kraft i

Danmark, fastställdes i bekendtgørelse (förordning) nr 196 av den 23 maj 1980, som utfärdats med stöd av den då gällande udlændingeloven (utlänningslagen), se lovbekendtgørelse (konsoliderad lag) nr 344 av den 22 juni 1973.

Det angripna beslutet att inte bevilja tidsobegränsat uppehållstillstånd fattades med stöd av 11 § punkterna 3-5 i utlänningslagen, i dess lydelse vid tidpunkten för beslutet enligt lovbekendtgørelse (konsoliderad lag) nr 412 av den 9 maj 2016, i dess ändrade lydelse.

I artikel 11 § punkterna 3-5 och 16 i **2016:års** utlänningslag fastställs villkoren för att bevilja ett tidsobegränsat uppehållstillstånd, inbegripet villkoret att utlännen har vistats lagligen i landet i minst 6 år (punkt 3) eller minst 4 år (punkt 5). Förutom laglig bosättning i minst 6 år ska alla utläningar uppfylla två av fyra ytterligare integrationsrelevanta villkor för att få ett tidsobegränsat uppehållstillstånd. Om de grundläggande villkoren och samtliga fyra ytterligare integrationsrelevanta villkor är uppfyllda, kan utlännen erhålla ett tidsobegränsat uppehållstillstånd redan efter 4 år.

Det framgår av förarbetena till 11 §, som infördes genom lag nr 572 av den 31 maj **2010**, vari reglerna om beviljande av tidsobegränsat uppehållstillstånd ändrades, att ändringen berodde på att man ville säkerställa att det fanns ett tydligt samband mellan utlänningslagens regler om tidsobegränsat uppehållstillstånd och integrationen av utläningar.

I lagförslaget till den efterföljande ändringen av 11 § i utlänningslagen, som genomfördes genom lag nr 572 av den 18 juni **2012**, anges beträffande bestämmelserna om tidsobegränsat uppehållstillstånd bland annat att huvudsyftet med reglerna för beviljande av tidsobegränsat uppehållstillstånd ska vara att motivera och säkerställa en bättre integration i Danmark. Den föreslagna ändringen innebar att bosättningskravet ändrades från 4 till 5 års bosättning och att sysselsättningskravet (kravet på yrkesverksamhet) skärptes från 2,5 års heltidsarbete under 3 år till 3 års heltidsarbete under 5 år. Detta stärker den enskilda utlänningsens möjligheter att på ett mer flexibelt sätt organisera sin integrationsprocess. Det styrker utlänningsens möjligheter att utforma sitt integrationsförlopp på ett mer flexibelt sätt.

Slutligen framgår det av lagförslaget till ändring av utlänningslagen genom lag nr 102 av den 3 februari **2016** bland annat att det i lagförslaget föreslogs att möjligheten att få ett tidsobegränsat uppehållstillstånd skulle skärpas på följande sätt: Det tidsmässiga villkoret om laglig vistelse ändras till 6 år och sysselsättningskravet skärps till ett krav på heltidssysselsättning i 2,5 år under de senaste 3 åren. Närmare bestämt skärptes det tidsmässiga villkoret om laglig vistelse som utgångspunkt till 6 år för alla utläningar, vilka dessutom ska uppfylla ett antal skärpta grundläggande villkor. Det rör sig om kraven på god vandel, krav på kunskaper i danska och förvärvsarbete. Dessutom ska ett undantag från huvudregeln om sex års laglig vistelse tillämpas, så att utläningar som har visat en särskild förmåga och vilja att integreras i det danska samhället kan få

tidsobegränsat uppehållstillstånd efter minst fyra års laglig vistelse i landet. En utlänning ska anses ha visat en särskild förmåga och vilja att integreras i det danska samhället om utlänningen, utöver att uppfylla de grundläggande villkoren, uppfyller samtliga 4 kompletterande integrationsrelevanta villkor. De kompletterande villkoren avser integrationsrelevanta kriterier i form av medborgarskap, en högre grad av anknytning till arbetsmarknaden, en beskattningsbar årsinkomst av en viss storlek och särskilt goda kunskaper i danska. Villkoren rangordnas lika och det är således upp till den enskilde utlänningen att avgöra vilka 2 av de 4 villkoren som utlänningen dokumenterar att vederbörande uppfyller.

Sammantaget motiverades 2016 års lagförslag, se de allmänna kommentarerna punkt 1.2 och 1.3, av det stora antalet flyktingar som kom till Europa under denna period och lagförslaget innehöll ett antal förslag till konkreta skärpningar av villkoren på asyl- och utlänningsområdet.

Det är endast de strängare villkoren, se 2016 års lag, som avser längden på den föregående period under vilken [utlänningen] ska ha haft laglig vistelse och sysselsättning, som är relevanta i det enskilda fallet och inte de övriga villkoren i 11 §.

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i målet vid den nationella domstolen

- 1 EN är född i Turkiet och är turkisk medborgare. Den 24 maj 2013 beviljades han uppehållstillstånd i Danmark på grund av äktenskap med en dansk medborgare bosatt i Danmark. Den 27 mars 2017 lämnade EN in en ansökan om tidsobegränsat uppehållstillstånd i Danmark till den danska utlänningsmyndigheten, Udlændingestyrelsen. Vid den tidpunkten hade EN ställning som arbetstagare i Danmark och omfattades av associeringsavtalet, inklusive beslut nr 1/80.
- 2 Udlændingestyrelsen avslog den 10 november 2017 EN:s ansökan om tidsobegränsat uppehållstillstånd i Danmark med motiveringen att han inte uppfyllde villkoret i 11 § om att ha varit oavbrutet lagligt bosatt i Danmark i minst sex år. Udlændingestyrelsen gjorde vidare bland annat bedömningen att han inte uppfyllde de särskilda villkoren för tidsobegränsat uppehållstillstånd redan efter fyra års laglig vistelse i Danmark.
- 3 Den 14 november 2017 överklagade EN Udlændingestyrelsens beslut till svaranden, Udlændingenævnet. Till stöd för sitt överklagande anförde EN bland annat att han, i egenskap av turkisk arbetstagare som lagligen vistas i Danmark, är skyddad mot en försämring av sin rättsliga ställning i förhållande till de regler som gällde den 1 december 1980.
- 4 Den 18 juli 2018 fastställde Udlændingenævnet Udlændingestyrelsens beslut av den 10 november 2017 och angav i beslutet bland annat att EN för att få

tidsobegränsat uppehållstillstånd måste uppfylla villkoren i 11 § punkt 3, mom. 1 (laglig vistelse i sex år) och 11 § punkt 3 mom. 8 (heltidssysselsättning under 2,5 år av de senaste tre åren) i utlänningslagen, se 2016 års lagändring, vilket han inte gjorde.

- 5 Parterna är överens om att villkoren för tidigare bosättning och sysselsättning i 11 § punkt 3, 1 och 8 mom. i den danska utlänningslagen, i dess lydelse vid tidpunkten för beslutet enligt konsoliderad lag nr 412 av den 9 maj 2016, med senare ändringar, var strängare än de villkor för att få ett tidsobegränsat uppehållstillstånd som gällde den 1 december 1980, då standstill-klausulen i artikel 13 i beslut nr 1/80 trädde i kraft i Danmark.
- 6 Den 15 oktober 2018 väckte EN talan vid Københavns Byret och yrkade att Udlændingenævnets beslut skulle upphävas och målet överlämnades till Østre Landsret för prövning i första instans. Den 2 februari 2022 meddelade Østre Landsret dom i målet och biföll nämndens yrkande om att talan skulle ogillas. Den 1 mars 2022 överklagade EN domen till Højesteret och yrkade att Udlændingenævnets beslut av den 18 juli 2018 skulle upphävas och att målet skulle återförvisas till landsretten för förnyad prövning.
- 7 EN:s uppehållstillstånd har genom Udlændingestyrelsens beslut den 15 oktober 2020 förlängts till den 15 oktober 2026. Av beslutet framgår att uppehållstillståndet ger honom rätt att arbeta och studera i Danmark och är villkorat av att han innehar ett giltigt pass.

Parternas huvudargument

- 8 EN har gjort gällande att en skärpning av de tidsmässiga villkoren för att beviljas tidsobegränsat uppehållstillstånd i Danmark är en ny restriktion för arbetskraftens fria rörlighet, vilken omfattas av tillämpningsområdet för standstill-klausulen i artikel 13 i beslut nr 1/80. Nya villkor för beviljande av tidsobegränsad uppehållsrätt bör anses vara omfattade av standstill-klausulens materiella tillämpningsområde, redan av det skälet att artikel 45.3 d FEUF och de tidigare fördragsbestämmelser som var gällande när Danmark trädde in i Europeiska ekonomiska gemenskaperna, uttryckligt slår fast att arbetskraftens fria rörlighet omfattar rätten att på närmare fastställda villkor bli boende i en medlemsstat efter att ha varit anställd där. Turkiska arbetstagare kan inte erhålla en rättslig ställning enligt standstill-klausulen som de inte redan hade vid den tidpunkt då standstill-klausulen trädde i kraft eller som de har erhållit senare. Turkiska arbetstagare kan därför inte åberopa en rätt att stanna kvar i en medlemsstat efter arbetslivets slut på grundval av genomförandeakter som antagits av Europeiska kommissionen och som endast har verkan för arbetstagare från EU och/eller EU-medborgare. Turkiska arbetstagare kan däremot härleda en tidsobegränsad uppehållsrätt i en medlemsstat från standstill-klausulen, jämförd med artikel 45.3 d FEUF och de nationella bestämmelser som gällde med verkan inte bara för arbetstagare från

unionen utan även för turkiska arbetstagare vid den tidpunkt då beslut nr 1/80 trädde i kraft i den berörda medlemsstaten.

- 9 EN gör därefter gällande att en skärpning av de tidsmässiga villkoren för beviljande av ett tidsobegränsat uppehållstillstånd inte är ägnad att främja det tvingande hänsyn av allmänintresse som Udlændingenævnet har åberopat, nämligen att säkerställa en framgångsrik integration av tredjelandsmedborgare. Skärpta tidsmässiga villkor för rätten till tidsobegränsat uppehållstillstånd är i sakens natur tillämpliga på turkiska medborgare som redan lagligen vistas och arbetar i den berörda medlemsstaten. En skärpning av de tidsmässiga villkoren är därför endast ett uttryck för att det krävs "en ännu lägre vistelse" och "arbete i ännu längre tid" innan en turkisk arbetstagare kan beviljas den förmån som ett tidsobegränsat uppehållstillstånd är. Hur länge en turkisk arbetstagare tidigare har bott och arbetat i Danmark kan möjligen utgöra en indikation för den grad av integration som arbetstagaren har uppnått vid en viss given tidpunkt. Tidsmässiga villkor för att beviljas ett tidsobegränsat uppehållstillstånd kan dock inte fungera som ett medel för att säkerställa en lyckad integration. Tvärtom. Ett tidsobegränsat uppehållstillstånd främjar den sociala sammanhållningen och stärker känslan av att fullt ut tillhöra samhället i värdmedlemsstaten. Syftet att främja och säkerställa en lyckad integration säkerställs därför bäst av att ett tidsobegränsat uppehållstillstånd beviljas så snart som möjligt.
- 10 Udlændingenævnet har gjort gällande att en skärpning av möjligheterna att få tidsobegränsat uppehållstillstånd i form av de ovan nämnda bosättnings- och sysselsättningskraven inte omfattas av begreppet restriktion i den mening som avses i artikel 13 i beslut nr 1/80. Detta beror dels på att villkoren för att erhålla ett tidsobegränsat uppehållstillstånd inte avser villkoren för tillgång till anställning för turkiska arbetstagare i den mening som avses i artikel 13 och således inte påverkar deras situation, dels på att turkiska arbetstagares rätt att uppehålla sig i medlemsstaten med stöd av beslut nr 1/80 endast är accessorisk i förhållande till utövandet av en laglig anställning och att denna rätt inte kan utsträckas till efterföljande bosättning i medlemsstaten. Enligt nämnden kan de rättigheter som turkiska arbetstagare har enligt beslut nr 1/80 inte jämföras med unionsmedborgares rätt till fri rörlighet.
- 11 Även om skärpningen av de tidigare gällande kraven på bosättning och sysselsättning skulle betraktas som en ny restriktion som omfattas av artikel 13, är kraven under alla omständigheter ägnade att säkerställa en lyckad integration av tredjelandsmedborgare i Danmark. Kravet på bosättning och sysselsättning är ägnat att skydda båda dessa hänsyn, eftersom syftet med kraven är att säkerställa att en sökande som ansöker om tidsobegränsat uppehållstillstånd i Danmark som utgångspunkt ska kunna visa att han eller hon är välintegrerad och agerar som en aktiv deltagare i det danska samhället, bland annat genom att ha haft laglig bosättning och sysselsättning i Danmark under flera år.

Kortfattad redogörelse för skälen till begäran om förhandsavgörande

- 12 Av EU-domstolens dom i förenade målen Toprak och Oguz (punkt 44) framgår att ändringar av villkoren för beviljande av uppehållstillstånd omfattas av artikel 13 i beslut nr 1/80 ”[e]ftersom ändringarna påverkar situationen för turkiska arbetstagare”.
- 13 I senare praxis har domstolen i stället använt en formulering enligt vilken det är avgörande om en ny nationell bestämmelse i den mening som avses i artikel 13 ”*syftar eller leder till att en turkisk medborgare underkastas mer restriktiva villkor beträffande dennes rätt att utöva den fria rörligheten för arbetstagare i den berörda medlemsstaten än vad som gällde när detta beslut trädde i kraft i denna medlemsstat*”, se härvidlag bland annat punkt 30 i EU-domstolens dom i mål C-279/21 X.
- 14 Dessutom har domstolen, bland annat i punkterna 19 och 20 i domen i målet Bozkurt och i punkt 66 i domen i målet Ziebell, slagit fast att principerna i artiklarna 39 EG-41 EG så långt som möjligt ska överföras på turkiska medborgare som kan åberopa sig associeringen.
- 15 I punkt 68 i domen i målet Ziebell slog domstolen emellertid samtidigt fast att en sådan överföring av de principer som ligger till grund för den grundläggande rätten till fri rörlighet enligt unionsrätten endast är motiverad av det mål som eftersträvas av associeringen EEG-Turkiet, nämligen att gradvis uppnå fri rörlighet för arbetskraft, se artikel 12 i associeringsavtalet, vilket bekräftar det rent ekonomiska målet med associeringen. Av detta följer, i enlighet med punkt 69 i domen i det ovannämnda målet Ziebell, att det vidare syftet att säkerställa unionsmedborgarnas utövande av den grundläggande och personliga rätten att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorium, vilket, i enlighet med bland annat punkterna 32 och 37 i domstolens dom i mål C-162/09, Lassal, ligger till grund för direktiv 2004/38, inte är tillämpligt på beslut nr 1/80.
- 16 EU-domstolen har dessutom redan slagit fast i punkt 40 i domen i målet Bozkurt att det i frånvaro av en speciell bestämmelse som tillerkänner turkiska arbetstagare rätt att vistas på en medlemsstats territorium efter att där ha utövat ett arbete, är det så att eftersom uppehållsrätten för en turkisk medborgare—så som den underförstått men nödvändigtvis garanteras av artikel 6 i beslut nr 1/80—förutsätter utövandet av ett lagligt arbete försvinner den om han senare blir helt och fullständigt arbetsförmögen.
- 17 Domstolen förefaller emellertid inte ha haft tillfälle att bedöma huruvida en skärpning av villkoren för att erhålla ett tidsobegränsat uppehållstillstånd utgör en ny restriktion som omfattas av standstill-klausulen i artikel 13 i beslut nr 1/80.
- 18 Mot denna bakgrund begär Højesteret att domstolen ska uttala sig om huruvida sådana nationella bestämmelser som de som är aktuella i det nationella målet, i vilka det föreskrivs nya och strängare villkor för att erhålla ett tidsobegränsat

uppehållstillstånd i en medlemsstat, utgör en ny restriktion som omfattas av tillämpningsområdet för standstill-klausulen i artikel 13 i beslut nr 1/80.

- 19 Om denna fråga besvaras jakande är det relevant att pröva om denna restriktion kan motiveras av ett tvingande hänsyn av allmänintresse, är ägnad att säkerställa att det legitima mål som eftersträvas uppnås och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål, se bland annat domstolens dom i mål C-279/21, X, punkt 35.
- 20 När det gäller frågan om hur proportionaliteten hos en nationell bestämmelse som utgör en ny restriktion ska bedömas mot bakgrund av standstill-klausulen i artikel 13 i beslut nr 1/80, finns det en omfattande rättspraxis från domstolen, se bland annat domen i målet *Dogan*, punkterna 38-39, domen i målet *Genc*, punkterna 51-52 och 66-67, domen i målet *Tekdemir*, punkt 53, domen i målet *Yön*, punkt 72, domen i mål C-89/18, A, punkterna 31-34 och 45-47, domen i mål C-379/20, B, punkterna 19-35 och, nu senast, domen i mål C-279/21 X, punkterna 30-39.
- 21 Domstolen har således slagit fast att behovet av en lyckad integration kan utgöra ett tvingande skäl av allmänintresse i förhållande till beslut nr 1/80, se punkt 56 i domen i målet *Genc*.
- 22 Domstolen har emellertid inte haft tillfälle att bedöma huruvida strängare tidsmässiga villkor för att erhålla ett tidsobegränsat uppehållstillstånd, det vill säga villkor som avser hur länge en turkisk arbetstagare har varit bosatt och arbetat i den berörda medlemsstaten, kan anses vara ägnade att säkerställa att det eftersträvade legitima syftet förverkligas.
- 23 Det följer å ena sidan av punkt 32 i domen i målet *Lassal*, jämförd med punkt 37 i samma dom, att rätten till tidsobegränsat uppehållstillstånd samtidigt är ett privilegium som kan villkoras av, och således användas som belöning för, en effektiv integration och ett medel för att säkerställa en framgångsrik integration. På samma sätt har EU-domstolen erkänt båda aspekterna av rätten till tidsobegränsat uppehållstillstånd i punkterna 24 och 25 i domen i målet *Onuekwere*. Det kan konstateras att eftersom själva beviljandet av en tidsobegränsad uppehållsrätt anses vara ett lämpligt medel för att säkerställa en lyckad integration av arbetstagaren, måste en tidsbegränsning av tillgången till tidsobegränsad uppehållsrätt anses motverka syftet att säkerställa en framgångsrik integration.
- 24 Ett krav på att vistas i en värdstat under en viss tid är, å andra sidan, allmänt erkänt som en faktor som har betydelse för graden av en persons integration i bosättningslandet och därmed för graden av skydd som denna person ska ha mot förlust av sin uppehållsrätt och mot utvisning, se bland annat artiklarna 16 och 28 i bosättningsdirektivet, artikel 6 i beslut nr 1/80 och Europadomstolens rättspraxis avseende skydd enligt artikel 8 i Europakonventionen mot utvisning i bland annat domen i målet *Maslov mot Österrike*.

- 25 Højesteret begär därför att domstolen ska ta ställning till om en skärpning av de tidsmässiga villkoren för att erhålla ett sådant tidsobegränsat uppehållstillstånd som det som är aktuellt i målet kan anses vara ägnad att främja en lyckad integration av tredjelandsmedborgare.
- 26 I ovan nämnda rättspraxis finns ett tillräckligt tolkningsunderlag för att Højesteret själv ska kunna göra en konkret bedömning av om de tidsmässiga villkoren för att få ett tidsobegränsat uppehållstillstånd i Danmark, dvs. bosättnings- och sysselsättningskravet, *går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå syftet*, se senast domen i mål C-279/21, X, punkterna 39-46.

ARBETS-DOKUMENT